

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714210732
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714210732.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa v I.rade G. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, XXX XX X., štátny občan SR a navrhovateľa v II.rade W. D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V..Y. XXXX/XX, XXX XX X., štátny občan SR, obaja zast. JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou, Kuzmányho 7, 974 01 Banská Bystrica proti odporkyni S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V..Y.Č. XXXX/XX, XXX XX X., prechodne bytom G. XX, XXX XX X., štátna občianka SR, zast. JUDr. Jánom Vinarčíkom, advokátom, Pod Rybou 5, 974 01 Banská Bystrica o určenie vlastníckeho práva nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ v I.rade a navrhovateľ v II.rade sú p o v i n n í nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 248,82 €, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, ktoré sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne advokátovi odporkyne JUDr. Jánovi Vinarčíkovi, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 23.07.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľov, ktorým žiadali určiť voči odporkyni, že navrhovateľ v I.rade a navrhovateľ v II.rade sú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu so súp. č. XXXX, postavenom na parcele C-KN č.XXX spolu s pozemkami parc. C-KN č.XXX zastavaná plocha o výmere XXX C. a parc.č. C-KN č.XXX záhrady o výmere XXX C., nehnuteľností evidovaných na Okresnom úrade vo X., odbor katastra, obec X., katastrálne územie C., zapísaných na LV č. XXX, a to navrhovateľ v I.rade o výške spoluvlastníckeho podielu 1/4-ina k celku a navrhovateľ v II.rade o výške spoluvlastníckeho podielu 1/4-ina k celku. Zároveň žiadali, aby súd odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľom náhradu trov konania.

Svoj návrh zdôvodnili tým, že navrhovateľ v I.rade na základe Osvedčenia o dedičstve D1077/98, Dnot 176/98 zo dňa 23.9.1998 sa stal vlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2-ica k celku k nehnuteľnosti evidovanej na Okresnom úrade vo Zvolene, odbor katastra, obec X., k.ú. C. zapísanej na LV č. XXX a to rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na parcele C-KN č.XXX spolu s pozemkami parcela C-KN č.XXX zastavaná plocha o výmere XXX C. a parcely C-KN č.XXX záhrada o výmere XXX C.. Na základe Osvedčenia o dedičstve D 884/98, Dnot 131/98 zo dňa 19.10.1998 sa navrhovateľ v I.rade stal vlastníkom zvyšného spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2-ica k celku predmetných nehnuteľností. Na základe darovacej zmluvy zo dňa 15.3.1999 navrhovateľ v I.rade ako výlučný vlastník daroval spoluvlastnícke podiely k predmetným nehnuteľnostiam do podielového spoluvlastníctva navrhovateľovi v I.rade ako svojmu synovi vo výške spoluvlastníckeho podielu 3-iny a odporkyni ako svojej neveste vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/4-ina. Vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy bol povolený dňa 30.4.1999 pod č. V XXX/XXXX. Pred uzavretím vyššie uvedenej darovacej zmluvy dňa 18.1.1999 vyplatila odporkyňa navrhovateľovi v I.rade sumu 200.000 Sk, ktorú fyzicky prevzal navrhovateľ v II.rade a to ako zálohu na kúpu 1-ice spoluvlastníckeho podielu k rodinnému domu. Pri dohode o

výške kúpnej ceny vychádzali zo znaleckého posudku č.183/1998 znalca I. K. zo dňa 6.9.1998, ktorá predstavovala celkom sumu 347.110 € (polovica znaleckej ceny). Z potvrdenia vyplýva, že po doplatení sumy 147.110 Sk sa odporkyňa stane podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností vo výške 1-ice. Keďže dohodnutú kúpnu cenu odporkyňa nevyplatila v celej výške, navrhovateľ v I.rade jej previedol spoluvlastnícky podiel vo výške 1-iny. Dňa 18.1.2002 navrhovateľ v II.rade ako podielový spoluvlastník vo výške spoluvlastníckeho podielu 3-iny k celku k predmetným nehnuteľnostiam darovacou zmluvou previedol 1/4-inu zo svojho spoluvlastníckeho podielu na odporkyňu, keďže odporkyňa mu vyplatila sumu 147.110 Sk. Vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy bol povolený dňa 6.5.2002 pod č. V XXX/XXXX. Navrhovateľ v I.rade v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen č.k. 15C 196/2011, v ktorom sa domáhal od odporkyne vrátenia daru uviedol, že finančné prostriedky mu odporkyňou vyplatené boli a prevod spoluvlastníckeho podielu na odporkyňu bol podmienený zaplacením kúpnej ceny. Súd žalobu o vrátenie daru zamietol z dôvodov, že darovacia zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, čo má za následok, že navrhovateľ v I.rade sa nemôže s prihliadnutím na túto skutočnosť s úspechom domáhať vrátenia daru. Konajúci súd neplatnosť darovacej zmluvy posudzoval podľa ustanovenia § 37 ods.1 a § 39 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že darovacia zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom pre nedostatok vážnosti a z dôvodu obchádzania daňových zákonov. Nadobúdaci titul darovacej zmluvy spochybnila aj odporkyňa a v tomto konaní potvrdila, že darovacia zmluva bola uzavretá z dôvodov aby sa obišli daňové zákony, nakoľko pri darovaní bol nižší poplatok a daň ako pri kúpnej zmluve. Vedomosť odporkyne o simulovanom právnom úkone, ktorým darovacími zmluvami sa zastieral právnym úkonom kúpnej zmluvy bola daná od počiatku, čo vyplýva nielen zo súdnych konaní vedených pred tunajším súdom pod sp.zn. 9C 139/2010, ale tiež, že aj z listu zo dňa 14.3.2010 adresovaného navrhovateľovi v II.rade, v ktorom odporkyňa potvrdila, že darovacie zmluvy boli len formálne a že polovicu domu s pozemkom si fakticky len kúpila. Ak právny úkon trpí vadami vôle (nebol urobený vážne) je absolútne neplatný. Takýto právny úkon postihnutý absolútnou neplatnosťou nemá za následok vznik zmenu alebo zánik práv alebo povinností. Ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a sú splnené všetky jeho náležitosti (§ 41a ods.2 veta prvá OZ). Z toho vyplýva, že ak má byť určitým právnym úkonom, konkrétne právnym úkonom predstieraným, resp. urobeným na oko (tzv. simulovaným právnym úkonom) zastieraný iný právny úkon (tzv. dissimulovaný právny úkon) je simulovaný právny úkon pre nedostatok potrebnej vôle subjektov skutočne uzavrieť ako neplatný. V takých prípadoch platí tento iný tzv. zastieraný právny úkon. Podmienkou však je, že zastieraný právny úkon zodpovedá vôli subjektov a ďalej, že sú u neho splnené i ostatné náležitosti požadované zákonom pre jeho platnosť. Darovacia zmluva zo dňa 15.3.1999 a darovacia zmluva zo dňa 18.1.2002 nemajú náležitosti iného právneho úkonu, ktorý by mohol byť platný, napríklad zmluvy kúpnej pre nedostatok písomnej formy, preto sa na ňu nemožno odvolať. V danom prípade fakticky išlo o simulovaný dvojstranne právny úkon, ktorým zmluvné strany len predstierali uzatvorenie darovacej zmluvy, pretože v skutočnosti mali záujem o odplatný prevod vlastníckeho práva, keďže účelom kúpnej zmluvy je prevod vlastníckeho práva za dohodnutú kúpnu cenu a účelom darovacej zmluvy bezodplatný prevod vlastníckeho práva. Poukázali tiež na ustanovenie § 132 OZ a ustanovenie § 34 zákona č. 165/1995 Z.z., katastrálny zákon s ohľadom na nadobudnutie vlastníckeho práva rozhodnutím štátneho orgánu, keď takýmto štátnym orgánom je súd, ktorý rozsudkom môže určiť vlastnícke právo. Naliehavý právny záujem v zmysle § 80c O.s.p. preukazovali tým, že postavenie navrhovateľa v I.rade a navrhovateľa v II.rade bez určenia navrhovaného výroku by bolo neisté, keďže odporkyňa je zapísaná v katastri nehnuteľnosti ako podielový spoluvlastník spornej nehnuteľnosti a rozhodnutie súdu v tejto otázke je okrem iného aj podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností s tým, že bez takéhoto určenia súdu sa navrhovateľa nemôžu domáhať na príslušnom katastri nehnuteľností zmeny v osobe vlastníka (napr. rozsudok NS SR zo 6.12.2012, sp.zn.5Cdo 31/ 2011).

Dňa 2.10.2014 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie odporkyne k žalobe zo dňa 30.9.2014, v ktorom prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že so žalobou nesúhlasí, nakoľko aj z vyjadrenia samotných navrhovateľov v žalobnom návrhu vyplýva vôľa zmluvných strán uskutočniť prevod nehnuteľností, ktorý je nespochybiteľný. Poukázala na rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn.15C 196/2011 zo dňa 6.12.2012 s tým, že účastníci neuzavreli darovaciu zmluvu, išlo o zastretý právny úkon, ale uzavreli kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľností, za ktorý si ona riadne zaplatila kúpnu cenu v zmysle znaleckého posudku, keď cena a výška podielov, ktoré vyplácala v dvoch splátkach zodpovedajú polovici hodnoty uvedenej nehnuteľností v zmysle spomenutého znaleckého posudku. Darovacia zmluva je pre nedostatok vážnosti v zmysle ustanovenia § 37 ods.1 OZ absolútne neplatným právnym úkonom, a preto nebolo možné domáhať sa vrátenia takéhoto daru z neplatnej zmluvy.

Navyše bolo vyslovené aj podozrenie z obchádzania daňového zákona, keďže poplatky za prevod nehnuteľností boli vyššie ako v prípade darovania. Preto prichádzala do úvahy aj absolútna neplatnosť z dôvodu § 39 OZ t.j. obchádzania daňových zákonov. Ďalej odporkyňa konštatovala, že vychádzajúc z charakteru občianskoprávneho vzťahu v súvislosti s predmetným prevodom nehnuteľností vyplýva, že v danom prípade išlo o tzv. dissimulovaný, zastretý právny úkon vyznačujúci sa tým, že obsahuje spoločnú vedomú nezhodu vôle a prejavu zmluvných strán, čo sa prejavuje pri dvojstrannom právnom úkone akým je zmluva tak, že obidve strany po vzájomnej dohode zhodne prejavujú niečo iné, než v skutočnosti chcú, pričom v danej veci týmto dissimulovaným právnym úkonom bola kúpna zmluva. Dissimulácia spočíva v tom, že simulovaným právnym úkonom sa zastiera iný právny úkon mienený vážne. Navrhovatelia aj odporkyňa v danom prípade simulovali darovacie zmluvy. V skutočnosti však mali na mysli kúpne zmluvy, nakoľko finančné prostriedky za predmet prevodu vyplatené boli, prevod bol podmienený v obidvoch prípadoch zaplatením kúpnej ceny a prevzatie finančných prostriedkov navrhovatelia aj potvrdili. Prijatím finančných prostriedkov si účastníci konania určili kúpnu cenu za nehnuteľnosť, čo potvrdzuje aj samotné vyhlásenie na darovacej zmluve v bode IV. Dôvodom takéhoto konania bolo obchádzanie daňových zákonov. Dôkazmi vykonanými na súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen, č.k. I5C 196/2011, na ktorý sa žalobný návrh odvoláva bolo preukázané, že pri prevode nehnuteľností sa jednalo o zakrytý právny úkon, ktorý vyjadroval slobodnú, vážnu a neomylnú vôľu účastníkov zmluvného vzťahu, a taktiež boli splnené všetky náležitosti dissimulovaného právneho úkonu, t.j. kúpnej ceny tým, že cena za prevod nehnuteľností bola riadne dohodnutá a vyplatená. Splnením náležitosti dissimulovaného právneho úkonu sa myslí predovšetkým sloboda, vážnosť a neomylnosť vôle účastníkov zmluvného vzťahu a nie jeho písomná forma, nakoľko v takom prípade by terminus technicus negotium dissimulatum recipovaný do kontinentálneho právneho systému, ktorého je právny poriadok SR integrálnou súčasťou, z rímsko-právnej tradície, nebol v teoreticko-právnej rovine vôbec možný. Navrhovateľka má zato, že predmetná žaloba je vyslovene účelová a špekulatívna v snahe uspokojiť záujem navrhovateľov o nehnuteľnosť a tým sa bezdôvodne obohatiť a navyše nemá právne, ani morálne opodstatnenie. Na záver uviedla, že pokiaľ berie do úvahy, že k prevodu nehnuteľností, ktoré sú predmetom žalobného návrhu došlo v prvom rade vkladom vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy, kde vklad bol povolený dňa 30.4.1999 pod č. V XXX/XXXX a v druhom rade vkladom vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy, kde vklad bol povolený dňa 6.5.2002 pod č. V XXX/XXXX, pričom ako vyplýva zo žalobného návrhu, čo nerozporuje ani odporkyňa právnym titulom prevodu bol dissimulovaný právny úkon, okrem hore uvádzaných náležitostí je nesporné, že akékoľvek námietky týkajúce sa predmetného prevodu sú v súčasnosti premlčané, z ktorého dôvodu z právnej opatrnosti vzniesla voči právu navrhovateľov v I. a II.rade námietku premlčania, pretože toto právo bolo na súde uplatnené až po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty. Na základe vyššie uvedeného žiadala žalobný návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 26.11.2014, ktorého sa zúčastnili všetci účastníci konania ako aj ich právni zástupcovia, pričom súd vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd na predmetnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa v I.rade, navrhovateľa v II.rade a odporkyne, oboznámil sa s prednesom právnej zástupkyne navrhovateľov a právnej zástupkyne odporkyne, vykonal listinné dôkazy, ktoré vo fotokópiách doložili do spisu účastníci konania a to osvedčenie o dedičstve č. k. D 1077/98-15 zo dňa 23.9.1998 z č. 8-10, osvedčenie o dedičstve sp.zn. D 884/98, Dnot 131/98 zo dňa 19.10.1998 z čl.11-12, výpis z katastra nehnuteľností pre k.ú. C. LV č. XXX zo dňa 18.1.199, keď zvyšok dátumu nie je čitateľný z čl.13, darovaciu zmluvu zo dňa 15.3.1999 z čl.14-15, potvrdenie zo dňa 18.1.1999 z čl.16, znalecký posudok č.183/98 z čl.17-19, darovaciu zmluvu zo dňa 18.1.2002 z čl.20-22, list zo dňa 14.3.2010 z čl.23-24, výpis z LV č. XXX pre k.ú. C. zo dňa 22.7.2014 z čl.25-26, výpis z účtu č.1006/90834120/4900 zo dňa 28.2.2002 na meno C. N., zápisnicu o pojednávaní zo dňa 24.3.2014 sp.zn.I6C 198/2011 a oboznámil sa s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu 9C 139/2010 a 15C 196/2011, pričom zistil tento skutkový stav.

Z výpisu z LV č. XXX zo dňa 18.1.199 (zvyšok dátumu nečitateľný) pre okres X., M. X., T.Ú. C. v spojení s osvedčením o dedičstve č.k. D 1077/98-15, Dnot 176/98 zo dňa 23.9.1998 a osvedčením o dedičstve D 884/98, Dnot 131/98 zo dňa 19.10.1998 súd zistil, že na tomto LV Č. XXX bol ako vlastník vedený v podiele 1/2-ica G. N., nar. XX.X.XXXX,Š. XX, na základe rozhodnutia D 884/98, Dnot 131/98-9/99 a v podiele 1/2-ica na základe rozhodnutia D 1077/98, Dnot 176/98-10/99 s tým, že ako majetková podstata je tu uvedená stavba rodinný dom so súp. č. XXX postavený na parcele č. XXX ako i parcela č. XXX vo výmere XXX C. zastavané plochy a parcele č. XXX vo výmere XXX C. - záhrada. Predmetné nehnuteľnosti nadobudol navrhovateľ v I.rade z titulu dedenia po svojom otcovi

Š.P. N., nar. XX.X.XXXX zomrelom dňa X.X.XXXX ako i po svojej matke C. N., nar. B..X.XXXX, zomrelej X.X.XXXX s tým, že v rámci obidvoch dedičských konaní bola uzavretá medzi dedičmi dohoda o vyporiadaní dedičstva, keď druhým dedičom bol brat navrhovateľa v I.rade I. N., nar. XX.X.XXXX s tým, že dedičstvo nadobudol navrhovateľ v I.rade bez povinnosti vyplácať svojho spoludediča z protihodnoty jeho zákonného dedičského podielu.

Z darovacej zmluvy zo dňa 15.3.1999 súd zistil, že ako darujúci je tu uvedený navrhovateľ v I.rade, ako obdarovaní sú tu uvedení navrhovateľ v II.rade a odporkyňa. Ohľadne rozhodnutia o vklade je uvedené, že tento bol povolený dňa 30.4.1999 pod č.V XXX/XX s tým, že predmetom tejto darovacej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k rodinnému domu vo X. v k.ú. C.Ô. na ulici V.Y., D.. Č.. XXXX/XX so studňou, s vedľajšími stavbami (chlievami), s vonkajšími úpravami, s pozemkami parc. č.KN-XXX- zastavané plochy o výmere XXX C. s domom č.XXXX, parc. č. KN XXX záhrada o výmere XXX C. zapísané na LV č. XXX pre k.ú. C., ktoré darujúci týmto daroval obdarovaným, T.P. W.. D. N. v 3-inách a neveste S. N. v 1-ine do ich podielového spoluvlastníctva bez tiarch a obdarovaní W.. D. N. a S. N., rod. N. dar od svojho otca a svokra s vďakou prijali. V článku IV tejto darovacej zmluvy je uvedené, že hodnota nehnuteľností pre účely poplatkové je 694.219 Sk tak ako ju určil znalec z odvetvia oceňovania nehnuteľností Ján Drozdík znaleckým posudkom zo dňa 6.9.1998 s tým, že hodnota daru u obdarovaného syna W.. D. N. je 520.700 Sk a u obdarovanej nevesty S., rod. N. je 173.560 Sk.

Z potvrdenia zo dňa 18.1.1999 súd zistil, že je v ňom uvedené, že dňa 18.1.1999 W.. D. N., nar. XX.X.XXXX prevzal 200.000 Sk ako zálohu na kúpu rodinného domu na ul. V. Y. XX/XXXX na parcele XXX vo X.-C., ktorého polovicu nadobudne po doplatení sumy 147.110 Sk dňa 30.4.1999 S. N., rod. N., nar. XX.X.XXXX. Suma 347.110 Sk je polovica hodnoty vyššie uvedenej nehnuteľnosti v zmysle znaleckého posudku č.183/98 vypracovaným súdnym znalcom I. K. dňa 6.10.1998 vo Zvolene na celkovú sumu 694.219 Sk. V kolónke odovzdal je uvedená S. N., rod. N., v kolónke prevzal W.. D. N., v kolónke svedok I. N. a G. N., všetko s nečitateľnými podpismi.

Z výňatku znaleckého posudku č.183/98 znalca I. K. zo dňa 6.9.1998 súd zistil, že predmetom tohto posudku bolo ocenenie nehnuteľnosti rodinného domu s príslušenstvom v k.ú. C., súp. č. XXXX na parcele č. XXX, pričom nehnuteľnosť celkom t.j. rodinný dom, plot, studňa, vedľajšie stavby, vonkajšie úpravy, pozemok a trvalé porasty bola ohodnotená na celkovú sumu 694.219 Sk, z toho 1-ica 347.110 Sk. Z darovacej zmluvy zo dňa 18.1.2002 súd zistil, že bola uzavretá medzi navrhovateľom v II.rade ako darcom a odporkyňou ako obdarovanou, zavkladovaná pod č. V XXX/XXXX, vklad povolený dňa 6.5.2002, pričom predmetom tejto darovacej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k 1-ine rodinného domu súp. č. XXXX na ul. V. Y. Č..XX E. X., mestská časť C.Ô. vrátane záhrady s trvalými porastami, oplotenia studne, vonkajšími úpravami (prípojka vody, prípojka kanalizácie odkvapový chodník, plotové vrátka) tak ako boli tieto popísané v priloženom zn.posudku č.3/2002 súdneho znalca Ing. Ivana Mondočka z 9.1.2002, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k.ú. C. a parcela č. KN XXX zastavaná plocha o výmere 387 m² a parcela č.KN XXX-záhrada o výmere XXX C., resp. stavba rodinný dom, súp. č.XXXX postavený na parcele č.KN XXX. Obdarovaná vyhlásila, že predmetné nehnuteľnosti od darcu s vďakou prijíma. V článku III tejto darovacej zmluvy je uvedené, že darca a obdarovaná sa vzájomne dohodli, že hodnota predmetu daru uvedeného v článku I tejto zmluvy predstavuje 154.347,50 Sk, čo zodpovedá bežnej cene v mieste a zn.posudku súdneho znalca Ing. Ivana Mondočka č.03/2002 zo dňa 9.1.2002.

Z listu zo dňa 14.3.2010 súd zistil, že ho adresovala odporkyňa navrhovateľovi v II.rade, v ktorom uviedla okrem iného, že k otázke daru, ktorým bola polovica rodinného domu spolu s pozemkami na adrese ich trvalého pobytu, bola táto darovacia zmluva len formálnou pre účely daňovej povinnosti na jeho návrh a že tú polovicu domu spolu s pozemkom si fakticky kúpila, keď jej rodičia zaplatili jeho strýkovi, ktorý bol jedným z pôvodných spoluvlastníkov 325.000 Sk. Podľa znaleckého posudku, na ktorý odkazuje darovacia zmluva mala v tom čase darovaná nehnuteľnosť ako celok hodnotu 650.000 Sk. Okrem toho jej rodičia v jej prospech do rekonštrukcie celej strechy vrátane krovu poskytli finančnú hotovosť 250.000 Sk, na rekonštrukciu podpivničených priestorov v hodnote 20.000 Sk, na ďalšiu prístavbu pivnice s terasou v celkovej hodnote 50.000 Sk. Všetky finančné transakcie financovali jej rodičia z existujúceho bežného účtu a nie je žiadny problém požiadať o výpisy z jednotlivých čerpaní. Ďalej v liste uviedla, že od svojho vlastníctva k rodinnému domu neustúpi, je rozhodnutá získať buď celý dom vrátane pozemku alebo finančnú hotovosť rovnajúcu sa sume, ktorú navrhne vyplatiť.

Z výpisu z LV č.XXX zo dňa 22.7.2014 pre M. X., obec X., T.Ú..C. súd zistil, že v časti A: Majetková podstata je uvedená stavba rodinný dom so súp. č. XXXX postavený na parcele XXX a parcely registra C: parcelné č. XXX o výmere XXX C. zastavané plochy a nádvorie a parcela č.XXX o výmere XXX C. - záhrady a v časti B: Vlastníci a iné oprávnené osoby sú ako vlastníci v podieli 1/2-ica uvedený D. N., nar. XX.X.XXXX, titul nadobudnutia darovacia zmluva V XXX/XX -XXX/XX a v podieli spolu 1-ica S. N., rod.

N., nar. XX.X.XXXX, titul nadobudnutia v podieli 1-ina darovacia zmluva V XXX/XX-XXX/XX a v podieli 1/4-ina darovacia zmluva V XXX/XX-XXX/XX, v časti C: Ťarchy je uvedené „ bez zápisu“.

Z výpisu z účtu č.10006/90834120/4900 vedeného na meno C. N. zo dňa 28.2.2002, súd okrem iného zistil, že je tu uvedená účtovná operácia dňa 20.2. označená ako úhrada Mestský úrad Zvolen, prijatá suma 1.189.562 Sk a dňa 21.2. sú uvedené prevody v počte účtovných operácií 6, 3 x na účet v Slovenskej sporiteľne, 2 x na účet vo VÚB a 1 x Tatrabanka a.s. s tým, že sa jedná o sumy 3x 100.000 Sk, 1 x 200.000 Sk, 1 x 300.562 Sk a 1 x 389.000 Sk.

Z pripojenej zápisnice o pojednávaní zo dňa 24.3.2014 sp.zn. 16C 198/2011 súd okrem iného zistil, že ako navrhovateľ je tu uvedený D. N. a ako odporkyňa S. N. v konaní o vrátenie daru, kde navrhovateľ pri svojom výsluchu okrem iného uviedol, že „otec potom dobrovoľne bez nátlaku daroval jemu 3-iny a odporkyňi 1/4-inu, pretože boli manželia s odporkyňou, z čoho on riadne vyplatil za obe časti daň z darovania a on potom previedol túto 1-inu na odporkyňu, pretože boli stále s odporkyňou manželia, žili dobre, ako aj preto, že jedného dňa prišla matka odporkyne s plačom, že S. má len 1/4-inu rodinného domu. Mal zato, že uvedené finančné prostriedky na okná do rodinného domu tak ako pripojila odporkyňa faktúru, strechu rodinného domu ako aj na pivnicu mu dala matka žalovanej. Je pravdou, že všetky finančné prostriedky boli od rodiny žalovanej, ale všetko musel vybavovať on. Všetko boli dobrovoľné darovacie zmluvy, nikdy nerobili nijaký zastretý právny úkon. Jeho otec daroval 1/4-inu odporkyňi, nakoľko boli manželia s tým, že tam budú spoločne žiť a budú si verní. Tak on na základe dobrých mravov s jeho manželkou bez nejakého iného dôvodu a už vôbec nie na základe finančných prostriedkov daroval ďalšiu 1/4-inu rodinného domu. Keby chceli uzavrieť kúpnu zmluvu na tento rodinný dom, tak by s jeho otcom neuzatvárali s osobou jemu blízkou a už vôbec nie s jeho manželkou, pretože znovu uviedol, že toto 2 x štvrtinové darovanie bolo dobrovoľné.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 9C/139/2010 súd zistil, že ako navrhovateľka je tu uvedená S. N., nar. XX.X.XXXX, ako odporca je uvedený W.. D. N., nar.31.5.1970 s tým, že sa jedná o konanie o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ktorým navrhovateľka žiadala zrušiť podielové spoluvlastníctvo účastníkov k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. C. a tieto žiadala prikázať do svojho výlučného vlastníctva za finančnú náhradu 46.400 €. Toto konanie bolo uznesením zo dňa 20.1.2012 sp.zn. 9C 139/2010-247 prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 15C /196/2011 a konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn.16C 198/2011.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 15C 196/2011 súd zistil, že ako navrhovateľ je tu uvedený G. N., nar. 26.9.1946 a ako odporkyňa S. N., nar. 30.7.1975 označenom ako žaloba o vrátenie daru bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 6.12.2012, sp.zn. 15C 196/2011-89, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.7.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1.4.2014, sp.zn.14Co 94/2013-132, ktorým 1.stupňový súd žalobu zamietol a odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku, v ktorom žalobu zamietol, keď z odôvodnenia tohto rozsudku okrem iného vyplýva, že podanou žalobou žalobca žiadal vrátiť dar nehnuteľnosť, ktorú mal na základe darovacej zmluvy zo dňa 15.3.1999 darovať žalovanej s tým, že sa jedná o 1-inu rodinného domu spolu s príslušími stavbami a s pozemkami, ktoré v uvedený deň daroval v 1-ine žalovanej a v 3-inách svojmu synovi. Na pojednávaní dňa 6.12.2012 žalobca potvrdil, že v skutočnosti mu boli vyplatené finančné prostriedky a teda si žalovaná uvedenú nehnuteľnosť kúpila. Žalobca uviedol, že peniaze sa vyplácali jeho synovi, pretože tento mal vyplatiť jeho brata, teda svojho strýka. Súd ďalej konštatoval, že potvrdenie, ktoré žalovaná doložila do spisu, ale aj samotné vyjadrenia účastníkov konania nielen žalovanej ale aj žalobcu svedčia o tom, že tu išlo o zastretý právny úkon v zmysle ustanovenia § 41a ods.2 OZ. V skutočnosti účastníci neuzavreli darovaciu zmluvu, ale kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností, za ktorý si žalovaná riadne zaplatila kúpnu cenu v zmysle znaleckého posudku tak ako bol vyhotovený. Cena a výšky podielov, ktoré vyplácala v dvoch splátkach zodpovedajú polovici hodnoty uvedenej nehnuteľnosti v zmysle už spomínaného znaleckého posudku. Darovacia zmluva je pre nedostatok vážnosti v zmysle ustanovenia § 37 ods.1 OZ absolútne neplatným právnym úkonom. V skutočnosti tu išlo o kúpnu zmluvu a nie darovaciu zmluvu. Keďže darovaciu zmluvu súd považuje za absolútne neplatný právny úkon, nie je možné domáhať sa vrátenia takéhoto daru z neplatnej zmluvy. Navyše bolo vyslovené účastníkmi konania podozrenia aj z obchádzania zákona a to daňového zákona, kde poplatky za prevod nehnuteľností boli vyššie ako v prípade darovania. Preto prichádza do úvahy aj absolútna neplatnosť z dôvodu §39 OZ t.j. obchádzania daňových zákonov. Vzhľadom k týmto skutočnostiam mal súd zato, že darovacia zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, a k takejto skutočnosti je potrebné prihliadnuť. Potom sa nemôže žalobca s úspechom domáhať vrátenia daru v zmysle ustanovenia § 630 OZ a súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Z prednesu právnej zástupkyne navrhovateľov na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomného žalobného návrhu s tým, že navrhovatelia sa domáhajú voči odporkyni určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, každý v podiele 1/4-ina v pomere k celku z toho dôvodu, že považujú darovaciu zmluvu zo dňa 15.3.1999 ako aj darovaciu zmluvu zo dňa 18.1.2002 za absolútne neplatné právne úkony, nakoľko sa jednalo o simulované právne úkony, keďže predmetom týchto úkonov bol odplatný prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, avšak tieto právne úkony nespĺňali náležitosti právneho úkonu kúpnej zmluvy, nakoľko tieto neobsahovali kúpnu cenu. V záverečnej reči uviedla, že trvajú na tom, že bolo preukázané, že bola zo strany navrhovateľov vôľa previesť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v príslušných podieloch odplatným spôsobom, ako i nadobudnutie vlastníckeho práva odplatným spôsobom zo strany odporkyne s tým, že zo strany všetkých zúčastnených strán bolo vyplatenie kúpnych cien aj potvrdené. Z týchto dôvodov trvali na tom, že darovacia zmluva zo dňa 15.3.1999 je neplatná v časti týkajúcej sa prevodu spoluvlastníckeho podielu navrhovateľa v I.rade voči odporkyni a takisto darovacia zmluva zo dňa 18.1.2002 je absolútne neplatná v celom rozsahu s poukazom na ustanovenie § 37 ods.1 pre nedostatok vážnosti prejavenej v týchto zmluvách ohľadne darovania a taktiež s poukazom na ustanovenie § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok formy.

Z výsluchu navrhovateľa v I.rade na pojednávaní súd zistil, že on sa rozhodol na základe toho, že bývalá nevesta si neplnila svoje manželské povinnosti tak ako mala, teda robila si čo chcela, nevarila, neprala, neupratovala, teda nerobila veci tak, ako ich má manželka robiť, keďže on mal zato, že budú spoločne so synom vychovávať spoločné deti a žiť spolu ako manželia, tak on sa rozhodol zobrať jej ten podiel na nehnuteľnostiach s tým, že ona zato dala určitý obnos peňazí. Na otázku právnej zástupkyne navrhovateľov, či si pamätá, že pri uzavretí prvej zmluvy prevzali od odporkyne nejaké peniaze, uviedol, že myslí, že vtedy doniesla 200.000 Sk, on podpísal čo potrebovali, už si presne na tie okolnosti nepamätal. Na otázku právnej zástupkyne navrhovateľky, či by previedol ten podiel na nehnuteľnostiach na odporkyňu v prípade, že by mu tie peňažné prostriedky vtedy nepriniesla, navrhovateľ v I.rade uviedol, že nie, no možno keby riadne žili so synom potom, tak možno áno, ale to už teraz uviesť nevedel. Navrhovateľ v I.rade ešte tiež k veci uviedol, že si pamätá, že otec odporkyne v čase, keď sa navrhovateľ v II.rade a odporkyňa rozvádzali uviedol, že vedia, že sa na tej oprave nepodieľali, len chcú, aby sa vrátili finančné prostriedky, ktoré ony do toho domu investovali. Podotkol, že sa tam robili opravy vo väčšom rozsahu, robil sa tam celý plyn, kanalizácia atď., takže do tej rekonštrukcie boli vložené oveľa väčšie finančné prostriedky ako tie, ktoré tam vložila odporkyňa. Na otázku právnej zástupkyne odporkyne, či vie uviesť kto vyplatil dedičský podiel jeho brata uviedol, že to vyplatil on, dali mu 2 x toľko, čo doniesla nevesta. Na otázku právnej zástupkyne odporkyne, či bol prevod vlastníckeho práva z neho na odporkyňu podmienený zaplatením finančných prostriedkov uviedol, že celé to bolo tak, že ony si všetko nechávali podpisovať, on to podpisoval „jedna báseň“, všetko čo bolo treba. Ony si nedali podpisovať nič a v podstate on je taký, že keď sa rozhodne niečo niekomu darovať, tak to proste daruje. Na otázku právnej zástupkyne odporkyne, či mu boli vyplatené nejaké finančné prostriedky, resp. jeho synovi uviedol, že jemu neboli vyplatené ani nevie, že by boli vyplatené synovi. Na otázku právnej zástupkyne odporkyne, či bola z jeho strany vôľa previesť na odporkyňu predmetný podiel na tej nehnuteľnosti uviedol, že dali mu niečo podpísať, nejaký papier, keď doniesla bývalá nevesta peniaze, tak to on podpísal, ale jeho vôľa to nebola. Na otázku právnej zástupkyne navrhovateľov, potom čo mu bolo predložené k nahliadnutiu potvrdenie zo dňa 18.1.1999 v spise zažurnalizované na čl. 16, či sa vie vyjadriť k tomu, či prevzal tieto finančné prostriedky, ktoré sú tam uvádzané vo výške 200.000 Sk, nato uviedol, že o týchto vie, asi ich aj prezval, už si to presne nepamätal.

Z výsluchu navrhovateľa v II.rade súd na pojednávaní zistil, že na základe toho, že bývalá manželka priniesla sumu 200.000 Sk, v tom čase bol prítomný on, jeho otec a ona, keď sa peniaze odovzdávali, tak na tom základe jeho otec previedol na ňu podiel vo výške 1/4-iny k predmetným nehnuteľnostiam, teda tieto jej daroval. Keď bývalá manželka priniesla ďalšie finančné prostriedky, tak zase on jej na základe toho previedol ďalšiu 1/4-inu k týmto nehnuteľnostiam. Na otázku súdu, v akej výške mali byť tieto ďalšie finančné prostriedky poskytnuté odporkyňou, uviedol, že presnú sumu si už nepamätá, ale tak ako je to zdokumentované v spisovom materiály. Celková suma bola asi 600.000 Sk. On nie je právnik a preto v tom čase neskúmal tie právne úkony, myslí si ale tak ako to tvrdí aj druhá strana, že by tieto darovacie zmluvy mali byť neplatné a trval na tom, že to prebehlo tak, ako to popísali, čo nepopiera ani odporkyňa. Na otázku právnej zástupkyne odporkyne, či bol z finančných prostriedkov, ktoré poskytla odporkyňa tak ako to uviedli na tomto pojednávaní vyplatený podiel na dedičstve, pokiaľ ide o brata jeho otca, resp. kto vyplatil tento dedičský podiel bratovi jeho otca uviedol, že si na to už nepamätá a nie je to predmetom tohto konania. Na otázku právnej zástupkyne odporkyne, či bol prevod vlastníckeho práva v tom podiele z jeho strany voči odporkyni podmienený vyplatením

finančných prostriedkov uviedol, že áno na základe toho, že vyplatila tú sumu asi 147.000 Sk, tak to on na ňu previedol. Na otázku právnej zástupkyne odporkyne, či bola z jeho strany vôľa previesť podiel na predmetných nehnuteľnostiach na odporkyňu uviedol, že áno, keďže dala tie finančné prostriedky. Ešte dodal, že v podstate bol k tomu donútený, keďže prišla za ním matka odporkyne a naliehala na neho, pretože dala na to finančné prostriedky, tak by mala mať polovicu domu.

Z výsluchu odporkyne na pojednávaní súd zistil, že trvá na tom, že žaloby navrhovateľov sú účelové a špekulatívne so snahou získať nehnuteľnosti a obohatiť sa jej majetkom. Trvala na tom, že zo strany navrhovateľov bolo ich vôľou previesť nehnuteľnosti na ňu, pričom ony sami určili, že to bude formou darovacej zmluvy. Poukázala nato, že tieto skutočnosti vyplývajú aj zo zápisnice z pojednávania medzi účastníkmi v právnej veci 16C 198/2011 zo dňa 24.3.2014. Navrhovatelia jej tvrdili, že v rámci rodiny nie je právne možné, aby bolo to prevádzané kúpnu zmluvou ale iba darovacou zmluvou, ona si to nezisťovala, dôverovala v tom čase im, že nebude pripravená o majetok, ale napriek tomu 18.1.1999 uzavreli predbežnú dohodu, z ktorej vyplývalo, že im vyplatila sumu 200.000 Sk na kúpu rodinného domu, čo navrhovatelia ani nespochybňujú. Všetko, čo navrhovateľom vyplatila bolo poskytnuté z peňazí jej rodičov. Poukázala na pojednávaní doložený bankový výpis, z ktorého vyplýva, že 21.2.2002 jej otec Milan Grečo previedol na účet sumu 589.000 Sk, na základe čoho potom navrhovateľ v II.rade previedol jej aj tú ďalšiu 1-inu k predmetnému rodinnému domu. Z tejto sumy bola okrem iného vyplatená aj oprava strechy vo výške 225.857,90 Sk, výmena okien na rodinnom dome vo výške 73.109,30 Sk, oprava pivnice 48.580 Sk a výmena podláh v 3 miestnostiach 30.000 Sk. Trvala na tom, že sa cíti byť spoluvlastníčkou predmetného rodinného domu a tvrdenia navrhovateľov považuje za nemorálne a v rozpore so zákonom.

Z prednesu právnej zástupkyne odporkyne na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridriavala písomných vyjadrení uvedených vo vyjadrení k žalobnému návrhu a nad rámec toho ešte k veci uviedla, že odporkyňa vyplatila navrhovateľom postupne väčšiu sumu, než len pôvodne dohodnutých 347.110 Sk, pričom tieto finančné prostriedky získala darom od svojho otca, ktorý predal pozemky Mestskému úradu vo Zvolene za vyše 1.mil. Sk. Otec odporkyne tieto finančné prostriedky rovnakým dielom daroval obidvom dcéram po vyše 500.000 Sk, prvý prevod na sumu vo výške 389.000 Sk bol odporkyňi jej otcom uskutočnený dňa 21.2.2002 na účet Tatrabanky a druhý prevod z rovnakého dňa 21.2.2002 vykonal otec odporkyne na jej účet vo VÚB a.s. vo výške 200.000 Sk. Z týchto peňazí odporkyňa uhradila faktúry na rekonštrukciu rodinného domu, teda dotknutej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu, pričom finančné prostriedky boli použité na vyplatenie plastových okien vo výške 73.109,30 Sk, na opravu strechy rodinného domu vo výške 225.857,90 Sk, opravu pivnice vo výške 48.590 Sk t.j., že v roku 2002 odporkyňa doplatila navrhovateľovi v II.rade finančné prostriedky do celej hodnoty polovice spoluvlastníckeho podielu k rodinnému domu, čo bolo základnou podmienkou prevodu 2/4-in spoluvlastníckeho podielu. Z uvedeného teda vyplýva, že si odporkyňa reálne dar v podiele 2/4-iny odkúpila, čo bola jednoznačne vôľa, resp. podmienka darcov tak navrhovateľa v I.rade ako i navrhovateľa v II.rade. Poukázala tiež na vyjadrenie navrhovateľa v II.rade, keď pri svojej výpovedi na pojednávaní v konaní 9C 139/2010 dňa 8.3.2011 mal na strane 4 zápisnice uviesť, že so zrušením podielového spoluvlastníctva súhlasí a navrhuje nehnuteľnosť prikázať do jeho výlučného vlastníctva s tým, že je ochotný navrhovateľku vyplatiť čiastkou za jej podiel vo výške 6.600 € s tým, že finančné prostriedky na takúto výplatu má k dispozícii s tým, že ak by sa preukázalo, že všeobecná cena nehnuteľností je vyššia, tak si príslušnú finančnú úhradu na vyplatenie navrhovateľky zabezpečí. Až následne začal robiť kroky, aby získal bezdôvodne polovicu rodinného domu, čo mu vôbec nepatrí. Z vyjadrení samotných navrhovateľov jednoznačne vyplýva vôľa zmluvných strán previesť nehnuteľnosti za odplatu, ktorá bola jasne určená, akceptovaná aj prijatá. Účastníci konania v danom prípade simulovali darovacie zmluvy, v skutočnosti mali na mysli kúpne zmluvy, nakoľko finančné prostriedky za predmet prevodu vyplatené boli, prevod bol podmienený v obidvoch prípadoch zaplatením kúpnej ceny a prevzatím finančných prostriedkov navrhovateľ v I.rade ako aj navrhovateľ v II.rade riadne potvrdili, pričom prijatím finančných prostriedkov účastníci konania určili kúpnu zmluvu za nehnuteľnosti. Jednalo sa o zakrytý právny úkon, ktorý vyjadroval slobodnú, vážnu, neomylnú vôľu účastníkov zmluvného vzťahu a boli tiež splnené všetky náležitosti dissimulovaného právneho úkonu t.j. kúpnej zmluvy, keď cena za prevod nehnuteľnosti bola riadne dohodnutá a vyplatená. Pre prípad úspechu si uplatnili trovy konania. Právna zástupkyne odporkyne ešte uviedla, že konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 16C 198/2011 bolo prerušené do skončenia konania vo veci 10C 110/2014, s čím však odporkyňa nesúhlasila a preto proti tomuto uzneseniu bolo podané z ich strany odvolanie a zrejme z tohto dôvodu je momentálne spis na Krajskom súde v Banskej Bystrici. Predmetom tohto konania je žaloba o vrátenie daru, ktorú podával navrhovateľ v II.rade voči odporkyňi a týka sa tej druhej darovacej zmluvy. Právna zástupkyňa odporkyne pre prípad, že

by súd nemal dostatočne preukázané, že predmetné finančné prostriedky na rekonštrukciu rodinného domu boli poskytnuté zo strany rodičov odporkyne, navrhla ich vypočítať ako svedkov.

Podľa § 80 písm.c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihládne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods.2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 37 ods.1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods.1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 41a ods.2 OZ, ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosti takého právneho úkonu sa nemožno dovoľávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľov je v celom rozsahu nedôvodný.

Podaným návrhom sa navrhovatelia domáhali určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v tam uvedených spoluvlastníckych podieloch v pomere k celku. Jednalo sa teda o určovaciu žalobu, v rámci ktorej jej povinnosťou navrhovateľa preukázať, či má naliehavý právny záujem na takomto určení. Súd sa zaoberal skúmaním otázky naliehavosti právneho záujmu navrhovateľov na danom určení, pričom ustálil, že naliehavý právny záujem zo strany navrhovateľov bol preukázaný, nakoľko navrhovatelia tvrdili, že odporkyňa, ktorá je v súčasnosti zapísaná ako podielová spoluvlastníčka na predmetných nehnuteľnostiach v LV, tieto svoje spoluvlastnícke podiely nadobudla na základe absolútne neplatných právnych úkonov od navrhovateľov, a preto mali navrhovatelia zato, že k prevodu vlastníckych práv na odporkyňu nemohlo dôjsť a navrhovateľ v I.rade ako i navrhovateľ v II.rade sú v príslušných spoluvlastníckych podieloch stále vlastníkami predmetných nehnuteľností. Z toho podľa názoru súdu vyplýva, že určovacou žalobou sa navrhovatelia snažili dosiahnuť zhodu medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, pričom v takom prípade je naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva vždy daný. Súd sa teda stotožnil s právnym názorom navrhovateľov, že bez požadovaného určenia by bolo právo navrhovateľov ohrozené, resp. by ich postavenie bolo neisté, keď bez požadovaného určenia súdu by sa navrhovatelia nemohli domáhať na príslušnom katastri zmeny v osobe vlastníka (rozsudok NS SR zo dňa 6.12.2012 sp.zn. 5Cdo 31/2011).

Odporkyňa vznesla v podanom písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu námietku premlčania s poukazom nato, že k prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam došlo na základe darovacích zmlúv, ktorých vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 30.4.1999, resp. dňa 6.5.2002, čiže s poukazom nato, že právo bolo na súde uplatnené až po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty vznesla z opatrnosti voči právu navrhovateľov námietku premlčania. Súd si však tento právny názor odporkyne ohľadne námietky premlčania neosvojil, keďže tak ako bolo už vyššie uvedené, navrhovatelia sa domáhali určenia svojho vlastníckeho práva v rozsahu uvedených spoluvlastníckych podieloch z dôvodu, že odporkyňa nadobudla tieto svoje spoluvlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach na základe absolútne neplatných právnych úkonov. Súd teda poukazuje nato, že premlčaniu v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka podliehajú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva, v spojení s dôsledkami súvisiacimi s absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, ktorá je v zásade časovo neobmedzená na rozdiel od relatívnej neplatnosti právneho úkonu, pri ktorej sa právo jej dovoľat' premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej lehote.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že tak darovacia zmluva zo dňa 15.3.1999, ktorej vklad bol povolený pod č. V 659/99, ako i darovacia zmluva zo dňa 18.1.2002, ktorej vklad bol povolený pod č. V 117/2002 sú neplatné právne úkony z dôvodu, že sa v oboch prípadoch jednalo o zastreté právne úkony, čiže úkony simulované, keďže tu absentovala vôľa účastníkov týchto úkonov, keď podstatou

darovacej zmluvy je bezodplatný prevod vlastníckeho práva. V súdnej veci má súd zato, že došlo k platnému uzavretiu kúpnych zmlúv, (u darovacej zmluvy zo dňa 15.3.1999 v časti medzi navrhovateľom v I. rade a odporkyňou), nakoľko predmetom plnenia predmetných zmlúv bol odplatný prevod vlastníckeho práva v určených spoluvlastníckych podieloch k pomere celku k predmetným nehnuteľnostiam, a teda má platiť tento nezastretý (dissimulovaný) právny úkon, ktorý zodpovedal vôli účastníkov a zároveň boli splnené všetky jeho podstatné náležitosti, t.j. dohoda o predmete plnenia-špecifikácia nehnuteľností a určenie veľkosti spoluvlastníckeho podielu k predmetným nehnuteľnostiam, ktorý bol predmetom prevodu, ako i dohoda o výške kúpnej ceny. Tieto skutočnosti mal súd preukázané tak z obidvoch predmetných darovacích zmlúv, z potvrdenia zo dňa 18.1.1999 a v neposlednom rade tieto skutočnosti potvrdili v podstate zhodne všetci účastníci konania pri svojich výsluchoch pred súdom na pojednávaní, a tiež sú zrejmé zo samotného žalobného návrhu podaného navrhovateľmi. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľov, že dohoda o kúpnych cenách nebola dojednaná písomne, a preto právne úkony kúpnych zmlúv nie sú perfektné a sú tiež neplatné, súd zastáva názor, že takýto výklad ustanovenia § 41a ods.2 OZ by bol príliš formalistický a v zásade nikdy by nemohlo dôjsť k naplneniu jeho obsahu, keďže je zrejmé, že pokiaľ chceli zmluvné strany zastierať kúpnu zmluvu darovacou zmluvou, nemohli do jej textu priamo poňať dohodu o výške kúpnej ceny, avšak tak z uvedeného písomného potvrdenia zo dňa 18.1.1999, ako i z výsluchu účastníkov jednoznačne vyplýva, že vôľou účastníkov bolo, aby odporkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel 1/2-ica v pomere k celku na predmetných nehnuteľnostiach po zaplatení sumy 347.110 Sk, čo predstavovalo polovicu hodnoty predmetných nehnuteľností v zmysle tam citovaného zn.posudku, ktorým boli tieto nehnuteľnosti ocenené, pričom kúpna zmluva bola dojednaná a aj vyplatená.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že navrhovatelia svoje tvrdené vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v požadovaných podieloch voči odporkyňi nepreukázali.

Súd nevykonal dokazovanie výsluchom rodičov odporkyne, tak ako to navrhla na pojednávaní právna zástupkyňa odporkyne, ktorí sa mali vyjadriť k tomu, že predmetné finančné prostriedky na rekonštrukciu rodinného domu boli poskytnuté zo strany rodičov odporkyne, a to jednak z dôvodu, že tieto skutočnosti v zásade medzi účastníkmi ani neboli sporné a navyše súd otázku, či odporkyňa ešte poskytla ďalšie finančné prostriedky na rekonštrukciu nehnuteľnosti považoval v tomto konaní za právne irelevantnú.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Odporkyňa si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila právo na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 30.9.2014 a následne tieto trovy vyčíslili podaním zo dňa 27.11.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 1.12.2014, keď z pripojenej poštovej obálky vyplýva, že táto zásielka bola daná na poštovú prepravu dňa 28.11.2014, pričom trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia si uplatnili v celkovej výške 1.814,36 € a to za 3 úkony právnej služby, každý vo výške 579,25 € s tým, že pri vyčíslívaní trov vychádzali z hodnoty predmetu sporu, t.j. polovice spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností, ktorá má byť vo výške 79.500 € v zmysle vypracovaného znaleckého posudku znalkyne Ing. Adriany Lelkovej č.19/2011 v konaní vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 9C 139/10, náhradu za cestovné osobným motorovým vozidlom ŠPZ BB-907 DL s priemernou spotrebou 6,7 l na 100 km, pri cene benzínu za jeden liter 1,439 € vo výške 12,29 €, náhradu za stratu času 3 x 13,40 € vo výške 40,20 € a 3 x režijný paušál po 8,04 € spolu 24,12 €.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nakoľko súd návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol, má odporkyňa nárok na náhradu trov konania v zásade v plnej výške. Pri určení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal súd zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13-iny výpočtového základu, teda základná sadzba tarifnej odmeny pre rok 2014 predstavovala sumu 61,87 € v súlade s § 11 ods.1 písm.a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Súd priznal odporkyňi náhradu trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 61,87 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €,

2./ vyjadrenie k žalobe zo dňa 30.9.2014 podľa § 13a ods.1 písm.c) vyhlášky vo výške 61,87 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €,

3./ zastúpenie na pojednávaní dňa 26.11.2014 podľa § 13a ods.1 písm.d) vyhlášky vo výške 61,87 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €, spolu tak súd priznal odporkyni náhradu trov konania z titulu úkonov právnej služby a režijného paušálu v celkovej výške 209,73 €. Taktiež súd odporcovi priznal náhradu cestovného v ním uplatnenej výške 12,29 €, hoci právny zástupca odporkyne nedoložil ako prílohu technický preukaz k predmetnému motorovému vozidlu, z ktorého by bolo možné právnym zástupcom odporkyne tvrdené údaje overiť, a taktiež priznal odporkyni náhradu trov konania z titulu náhrady straty času v zmysle § 17 ods.1 vyhlášky, avšak len vo výške 26,80 € za dve začaté polhodiny á= 13,40 € za cestu na pojednávanie Banská Bystrica -Zvolen a späť. Spolu tak súd priznal odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 248,82 €.

Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu odporkyne, že hodnota jedného úkonu právnej služby je 579,25 €, keď mal zato, že sa jednalo o určovaciu žalobu, pri ktorej by sa malo vychádzať z hodnoty neurčitej, teda že hodnotu veci, resp. práva nie je možné v peniazoch vyjadriť, analogicky aj s odkazom na prílohu sadzobník a súdnych poplatkov, časť I, položka 1 písm.b), v zmysle ktorého sa z návrhu na začatie konania o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je vyberá poplatok vo výške 99,50 €, čiže je stanovená sadzba v tom zmysle, že nie je možné predmet konania oceniť peniazmi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)